

crítica cinema

MARCEL·LÍ BORRELL

Teatre i revolució

Noviembre

Director: Acheró Mañas.

Intèrprets: Óscar Jaenada, Ingrid Rubio, Adriana Domínguez, Héctor Alterio, Javier Ríos, Juan Díaz, Juan Margallo. Espanya, 2003. 104 minuts. Rambla.

1. De què va? Un aspirant a actor arriba a Madrid, aviat veu que l'escola no li va i munta un grup de teatre de carrer per provocar els viants...

2. Com va? Nou film d'Acheró Mañas després d'*El Bola* que li va sortir rodó. *Noviembre* ja no ho és tant. Però arrisca. I voreja la grandiloqüència com quan al referir-se al nom del grup teatral *Noviembre*, els actors expliquen "ens diem així perquè som la revolució que ve després de la d'Octubre", i clar, volen "canviar el puto món". El film s'articula en *flash-backs* de docu-drama vist des de la confessió dels protagonistes en 2040. Acheró ret homenatge al seu pare Alfredo Mañas, home de teatre d'aquells que van deixar la pell damunt l'escena reivindicativa i potser per això el film del fill tufeja a pamflet. Tot i que dramàticament se situa a finals dels 90, de fet és un viatge al món dels 70, quan el teatre independent plantava cara al règim polític i a una societat aburgesada: temps de Joglars, Tábano, que se la jugaven de veritat. Ingenuïtats, pedanteries i nostàlgies a banda, que les té, el film busca el debat en un moment en què el teatre es mor per fer calaix i la professió per fer tele.

3. I va: per a supervivents de l'època i noves fornades de *teatrer*os desinformats i qui sap si uniformats.